

Sygn. akt II W 1094/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant Bożena Oblńska

Przy udział oskarżyciela-----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09.03.2016 roku ,

sprawy z oskarżenia Straży Miejskiej w Serocku

przeciwko

I. W. urodzonej (...) w W.

córki M. i Z. z d. B.

obwinionej o to, że:

w terminie do dnia 22.07.2015 r. do dnia dzisiejszego nie zgłosiła się na wezwanie do siedziby Straży Miejskiej w S., gm. S., woj. (...) w celu okazania aktualnych szczepień ochronnych psa,

tj. o wykroczenie z art. 85 ust. 1a Ustawy o ochronie zwierząt oraz zwalczania chorób zakaźnych zwierząt

orzeka

I. W ramach czynu zarzucanego obwinionej I. W. we wniosku o ukaranie uznaje ją za winną tego, że w miejscu jak we wniosku w okresie od dnia 23.07.2015 r. do dnia 14.09.2015 r. uchylała się od dokonania ochronnych szczepień psa przeciwko wściekliznie, stanowiącego wykroczenie z 85 ust. 1a Ustawy o ochronie zwierząt oraz zwalczania chorób zakaźnych zwierząt i za to na mocy powołanego przepisu wymierza jej karę 300 (trzysta) złotych grzywny.

II. Na podstawie art. 119 k.p.s.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia obwinioną z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 9 marca 2016 r. sygn. akt II W 1094/15

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. W. jest byłą konkubiną G. B. (1), z którym posiada dwoje dzieci. W lipcu 2015 roku podczas wakacji I. W. zostawiła córkę i syna oraz swojego psa rasy pinczer miniatuurka, który wabi się G. na posesji G. B. (1) w miejscowości C. ulica (...). Obwiniona I. W. nie dopełniła obowiązku i nie zaszczepiła swojego psa rasy pinczer miniatuurka przeciwko wściekliznie. W dniu 20 lipca 2015 roku pies należący do I. W. wybiegł z posesji na ulicę (...) i ugryzł przechodzącą tamtędy B. Z. (1). Pokrzywdzona poszła do G. B. (1), który jest jej sąsiadem i miał jej okazać kartę szczepień psa. G. B. (1) nie uzyskał

od I. W. karty szczepień psa. W dniu 21 lipca 2015 roku pokrzywdzona B. Z. (1) zgłosiła do Straży Miejskiej w S. fakt pogryzienia przez psa oraz nieokazania jej karty jego aktualnego szczepienia przeciwko wściekliznie. Strażnik Miejski P. K. udał się na posesję G. B. (1), który poinformował go, że właścicielem psa jest jego była konkubina I. W.. P. K. zobowiązał G. B. (1) aby skontaktował się z obwinioną telefonicznie i poinformował o obowiązku stawienia się do dnia 22.07.2015 roku w siedzibie Straży Miejskiej w S. w celu okazania aktualnej karty szczepień przeciwko wściekliznie psa rasy pinczer miniaturka. Obwiniona pomimo, iż została poinformowana o zaistniałej sytuacji przez G. B. (1) jak również w dniu 17.08.2015 roku doręczono jej wezwanie do stawienia się w siedzibie Straży Miejskiej w S. w celu okazania aktualnej karty szczepień psa, nie uczyniła tego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

- częściowych wyjaśnień obwinionej I. W. (k-17)
- zeznań świadków G. B. (1)(k. 51), P. K. (k. 12, 31), B. Z. (1) (k. 42)
 - KRK(k 24),
- notatki urzędowej (k.4)
- k. 39-40 dokumentacji zdjęciowej
- k. 5, 7 wezwań
- k. 6 potwierdzenia nadania wezwania
- k. 8 potwierdzenia odbioru wezwania
- k. 9 danych osobopoznawczych

Obwiniona I. W. ma 43 lata jest rozwiedziona, bezrobotna, na utrzymaniu ma dwoje dzieci w wieku 14 i 10 lat, utrzymuje się z alimentów i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 1000 złotych netto miesięcznie, nie ma wyuczonego zawodu, nie ma majątku, nie była karana, nie leczyła się psychiatrycznie ani odwykowo.

I. W. została obwiniona o popełnienie wykroczenia z art. 85 ust. 1 a ustawy o ochronie zwierząt i zwalczania chorób zakaźnych .

Obwiniona w złożonym sprzeciwie nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że nie okazała karty szczepień psa bo nie wie na jakiej podstawie Straż Miejska w S. żąda od niej okazania takiego zaświadczenia. Wskazała, że nie wie o jakiego psa chodzi, jednocześnie w piśmie podała, że pies znajdował się pod opieką G. B. (1) i to on powinien go pilnować. Sąd uznał jej wyjaśnienia za niewiarygodne, nielogiczne i sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym tj. zeznaniami B. Z. (2), G. B. (1) i P. K., którym Sąd dał wiarę.

Świadek B. Z. (1) zeznała, że w dniu 20 lipca 2015 roku na ulicy (...) w miejscowości C. z posesji G. B. (2) wybiegł na drogę pies i ugryzł ją w nogę. Wskazała, że jest sąsiadką G. B. (1) i zawsze kiedy przyjeżdżają do niego jego dzieci przyjeżdża z nimi pies, który ją ugryzł. Po zdarzeniu poszła do G. B. (1), poinformowała o zdarzeniu. G. B. (1) powiedział jej, że pies należy do I. W. i zobowiązał się okazać jej aktualną kartę jego szczepień. G. B. (1) nie okazał jej dokumentu szczepień psa przeciwko wściekliznie. W dniu 21 lipca 2015 roku zgłosiła do Straży Miejskiej w S. fakt pogryzienia przez psa oraz poinformowała, że nie wie czy był on szczepiony przeciwko wściekliznie. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są one logiczne, wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zebranymi w sprawie tj. zeznaniami świadków G. B. (1) i P. K., dokumentacją zdjęciową oraz nie zawierają one istotnych sprzeczności, by były w stanie podważyć zaufanie Sądu, co do szczerości tych zeznań. Świadek w sposób spójny i konsekwentny zrelacjonowała przebieg i okoliczności związane ze zdarzeniem.

Świadek G. B. (1) zeznał, że zgłosiła się do niego B. Z. (1), która została ugryziona przez psa obwinionej. Podał, że kiedy w wakacje w 2015 roku przyjechały do niego syn i córka przywieźli też psa I. W.. Wskazał, że książeczkę szczepień psa powinna mieć obwiniona. Poinformował ją, że pies ugryzł B. Z. (1) i Straż Miejska w S. żąda okazania dowodu szczepienia psa ale obwiniona nie chciała przyjechać i okazać w/w dokumentu. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są one logiczne, wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zebranymi w sprawie.

Świadek P. K. zeznał, że jest Strażnikiem Miejskim w S.. Zgłosiła się do niego B. Z. (2) informując, że została pogryziona przez psa, który wybiegł z posesji jej sąsiada G. B. (1). Wskazał, że udał się na posesję G. B. (1) gdzie zastał go oraz jego 10-letniego syna, który miał ze sobą małego psa. W jego obecności G. B. (1) zadzwonił do I. W., która odmówiła okazania dokumentu szczepienia psa. Zeznał, że obwiniona została wezwana za pośrednictwem poczty i pomimo doręczenia jej wezwania nie stawiała się i nie okazała dowodu szczepienia psa przeciwko wściekliznie. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są one spójne, precyzyjne i logiczne oraz skorelowane z innymi dowodami zebranymi w sprawie tj. zeznaniami świadka G. B. (1) i B. Z. (1) oraz dokumentacją zdjęciową, potwierdzeniem wezwania obwinionej przez pocztę odebranego przez nią osobiście.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

I. W. została obwiniona o popełnienie wykroczenia z art. 85 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt i zwalczania chorób zakaźnych.

Dyspozycja przypisanego jej wykroczenia stanowi, że kto uchyla się od obowiązku ochronnego szczepienia psów przeciwko wściekliznie, podlega karze grzywny. Sąd zmienił opis zarzucanego czynu przypisanego obwinionej albowiem opis oskarżyciela nie uwzględniał ustawowych znamion czynu co Sąd zmodyfikował w oparciu o zebrany materiał dowodowy.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwala stwierdzić, że obwiniona dopuściła się przedmiotowego wykroczenia albowiem nie zaszczepiła przeciwko wściekliznie swojego psa rasy pinczer miniatyrka wbrew wymaganom ustawy, czym narażała na zakażenie śmiertelną chorobą jaką jest wścieklizna nie tylko swojego psa ale również osoby, które pogryzł w tym przypadku B. Z. (2). Obwiniona nie posiada karty jego szczepienia, w przeciwnym razie po ugryzieniu B. Z. (1) okazałaby w/w dokument lub nadesłała go pocztą. Sąd wymierzając obwinionej karę grzywny w kwocie 300 złotych uwzględnił rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej jej wykroczeniami, stopień winy, pobudki, sposób działania, a także cele kary w zakresie jej społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do obwinionej uwzględniając jej sytuację majątkową i osobistą. Na podstawie art. 119 k.p.s.w. w związku z art. 624§1 k.pk. Sąd zwolnił obwinioną z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.